

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce **AVESTA-AZ, spol. s r.o.**, IČ 28762649, se sídlem v Praze 9, Herdovská 938, zastoupeného Ing. Petrem Kaplanem, bytem v Praze 9, Herdovská 935, proti žalovanému **Magistrátu hlavního města Prahy**, se sídlem v Praze 1, Mariánské náměstí 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního úřadu ze dne 14. 3. 2014, č. j.: MHMP 361205/2014

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního a územního plánu, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 14, odboru výstavby, ze dne 19. 2. 2014. Žalobci tak bylo pravomocným rozhodnutím odvolacího správního úřadu nařízeno zastavit s okamžitou platností všechny stavební práce na stavbě č. p. 935 v Herdovské ulici v Praze 9 – Kyjích, na pozemcích parcelních čísel 691/1 a 691/2, vše v katastrálním území Kyje.

Žalobce v podané žalobě namítl, že považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné a nesprávné, přičemž vady spočívají především v jeho obsahových i formálních nesprávnostech a nedostacích.

Žalobce v prvním žalobním bodě namítl, že správní úřady nesprávně vyhodnotily skutkové okolnosti případu. Žalobce v rámci své komunikace se stavebním úřadem opakovaně tvrdil a dokládal, že stavebně technický stav rodinného domu č.p. 935 je velice

špatný a že vyžaduje bezodkladné provedení odpovídajícího zásahu. Žalobce poukazoval na značné konstrukční nedostatky, kvůli nimž reálně hrozilo zborcení stavby či její části. Za takového stavu by ponechání stavby bez provedení nezbytných zajišťovacích a zabezpečovacích prací s vysokou pravděpodobností vedlo ke vzniku újmy na majetku či životě a zdraví osob. Uvedenými námitkami se však stavební úřad ani odvolací správní úřad blíže nezabýval, nijak je nezohlednil při volbě procesních kroků ve smyslu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon) a v rozhodnutí uvedl, že znalecký posudek Ing. Jiřího Melicha ze dne 21. 6. 2013 nekonstatuje havarijní stav budovy a nezabývá se ani potřebou oprav či údržby nosných konstrukcí. Podle názoru žalobce toto tvrzení žalovaného neodpovídá obsahu samotného znaleckého posudku, jehož součástí jsou fotografie dokumentující praskající zdivo v rodinném domě a místa, kde dochází k zatékání, které následně způsobuje právě zhoršování stavu nosných konstrukcí. Závěry o nebezpečí zřícení konstrukce střechy a stropních konstrukcí obsahuje statický posudek nazvaný „Posouzení stavu nosných stavebních konstrukcí rodinného domu Herdovská 935“ ze dne 15. 2. 2014, zpracovaný Ing. Jaroslavem Matějčkem na základě kontrolních prohlídek z února 2014. Z tohoto odborného posouzení zcela jasně plyne, že stav budovy je podle všech zjištění zcela havarijní a proto byl autorizovaným inženýrem navržen citovaný a popsáný postup, kterého se žalobce v plné míře a po celou dobu provádění nezbytných zajišťovacích a zabezpečovacích prací držel.

Postup žalobce tak měl jednoznačnou oporu v doložených dokumentech a je proto nutné odmítnout vyjádření odvolacího správního úřadu o tom, že žalobce řešil věc podle svého volného uvážení odbouráním nevyhovujících konstrukcí nadzemního podlaží. Žalobce v podané žalobě poukázal na to, že stavební úřad opakovaně kontaktoval a informoval jej o popisovaném havarijním stavu, což koliduje s tvrzením žalovaného, že žalobce stavební úřad neinformoval o závadách stavby, jak mu ukládá stavební zákon.

Žalobce přistoupil k realizaci všech potřebných zajišťovacích a zabezpečovacích prací právě proto, že měl k dispozici informace o opakovaném neoprávněném pohybu neznámých osob v předmětné stavbě a na souvisejících pozemcích. Tyto osoby – patrně bezdomovci – opakovaně demontovaly kovové součásti nosných stavebních konstrukcí, které bylo následně možno prodat do výkupu sběrných surovin. Uvedenou skutečnost žalobce opakovaně hlásil Policii České republiky. O tom, že dům obývají bezdomovci, svědčí i listina, která byla žalobci doručena vlastníci sousedního rodinného domu paní Jarmilou Bednářovou. V situaci, kdy bylo ze žalobcem doložených podkladů naprosto zřejmé, že rodinný dům trpí zásadními stavebně technickými vadami, kvůli nimž hrozí jeho zborcení a že se v něm pohybují třetí osoby, čemuž žalobce nebyl schopen zabránit, nezbývalo, než aby byly provedeny zajišťovací a zabezpečovací práce tak, aby nedošlo k ohrožení zdraví či života osob. Žalobce poukazuje na to, že stavební úřad i odvolací správní úřad nedostály svým povinností realizovat soustavný dozor na úseku stavebního práva podle ustanovení § 132 odstavec 1 stavebního zákona a nedostály ani zásadě zjištění materiální pravdy podle ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, neboť v řízení nezjistily odpovídajícím způsobem skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Ve druhé žalobní námitce žalobce namítl, že správní úřady nedostatečně vymezily předmět řízení. Ve výzvě stavebního úřadu ze dne 14. 2. 2014 byl žalobce vyzván k bezodkladnému zastavení prací na stavbě č. p. 935, nacházející se na pozemku parcelní číslo 691/1 a 691/2 v katastrálním území Kyje. Stavební úřad uvedl, že dochází k odstraňování stavby bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem.

Žalobce k tomu uvádí, že k odstranění stavby předmětného rodinného domu jako takové nedocházelo, pouze bylo nutné přistoupit k odbourání horní části domu, jejíž nosné konstrukce byly v havarijním stavu. Za zcela překvapivý lze pak označit fakt, že tentýž stavební úřad (v rozhodnutí ze dne 19. 2. 2014 o zastavení stavebních prací na stavbě) již nehovoří o odstraňování stavby, ale obecně konstatuje, že bylo zjištěno provádění stavby, aniž by bylo blíže specifikováno a popsáno, o jaké stavební práce se mělo jednat. Stavební úřad tak opomenul vymezit předmět řízení tak, aby o něm nebylo možno pochybovat, když měl jednak jednoznačně popsat veškeré práce, které sám považuje za neoprávněné či nepovolené a dále uvést konkrétní ustanovení stavebního zákona, pod něž tyto práce podřadil. Bez těchto náležitostí nemohl žalobce získat povědomost o tom, jaké stavební práce má zastavit, neboť pro ně nebylo získáno potřebné opatření či povolení stavebního úřadu. Žalobce i nadále zastává názor, že prováděl nutné zajišťovací a zabezpečovací práce, které opatření ani povolení stavebního úřadu nevyžadovaly. Uvedené pochybení nenapravitel ve svém rozhodnutí ani žalovaný odvolací správní úřad, který se pouze soustředil na rozporování obsahu oznámení ze dne 4. 11. 2013, které žalobce zaslal stavebnímu úřadu, a spokojil se se závěrem, že dané práce nespádají pod právě citované ustanovení § 103 stavebního zákona, aniž by specifikoval, jak realizované zajišťovací práce hodnotí a v jakém režimu stavebního zákona je bylo - podle jeho názoru - možno provádět. Z tohoto důvodu je otázkou, jak mohl žalovaný zároveň dospět k jednoznačnému názoru, že nejde o terénní úpravy, které žalobce oznamoval stavebnímu úřadu. Výchozí právní pozice žalobce tak v rozporu s judikaturou správních soudů zůstala i nadále nejistá.

Ve třetím žalobním bodě žalobce namítl, že správní úřady se dopustily nezákonných procesních pochybení. Prvé zásadní procesní pochybení žalobce spatřuje v samotném úvodu postupu správních úřadů, který vedl k vydání rozhodnutí napadeného touto žalobou. Stavební úřad vydal dne 19. 2. 2014 rozhodnutí, jímž nařídil žalobci zastavit veškeré stavební práce s odkazem na ohledání na místě, které se mělo uskutečnit téhož dne. O tomto ohledání na místě samém není ve správním spisu učiněn jakýkoli záznam a případná zjištění tedy nejsou odpovídajícím způsobem zachycena v rozporu s ustanovením § 18 odstavec 1 správního řádu. Podle názoru žalobce nelze připustit, aby stavební úřad v řešeném případě vycházel z informací, které nebyly zákonem stanoveným a trvalým způsobem řádně zachyceny a k nimž neměl žádnou možnost se vyjádřit.

Žalobce namítl, že stavební úřad provedl místní šetření ve dnech 13., 17. a 20. 2. 2014, přičemž nahlížením do spisu žalobce zjistil, že datum na protokolu ze dne 20. 2. 2014 bylo přeškrtnuto a změněno na 19. 2. 2014 bez označení toho, kdo a kdy tuto změnu provedl. V rozhodnutí odvolacího úřadu tento protokol není zmíněn vůbec a je tedy pravděpodobné, že protokol byl upravován až následně. Podle názoru žalobce se jedná o nezákonnou manipulaci se správním spisem, když ve správním spisu nebyl založen originál protokolu. Výzva spolu s informací o nařízení ústního jednání byla žalobci doručena dne 17. 2. 2014, kdy byl žalobce vyzván k podání vysvětlení, proto se nemohl ústního projednání zúčastnit. Stavební úřad nevzal dále v potaz vyjádření žalobce ze dne 18. 2. 2014 a odvolací správní úřad toto vyjádření žalobce označil za irelevantní, neboť se nejednalo o úkon, předpokládaný stavebním zákonem, ani o úkon, který by zakládal konkrétní právní účinky. Stavební úřad nehodnotil a nevypořádal se s podklady pro vydání rozhodnutí a odvolací správní úřad se tímto podkladem v podobě vyjádření žalobce zabýval nedostatečně a pouze jej označil za irelevantní.

Žalovaný správní úřad ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že pokud jde o charakter provedených stavebních prací, stavební zákon v ustanovení § 135 upravuje provádění nutných zabezpečovacích prací. Jedná se o takové práce, jejichž provedení nesnese odkladu a nařizuje ho stavební úřad na základě vlastních zjištění. Stavební úřad žádná zjištění v tomto ohledu neučinil a žalobce (u vědomí nedostatků stavby) již od června 2013 nijak nezasáhl a žádné právní kroky upravené stavebním zákonem k tomu, aby způsobem zákonem povoleným stav zvrátil a stavbu opravil, neučinil. Užívání pojmu „nezbytných zabezpečovacích prací“ v souvislosti s jednáním žalobce je nesprávné, neboť žalobce konal o své vůli a nikoli z nařízení stavebního úřadu. O nezbytných zabezpečovacích pracích je vždy vedeno řízení z moci úřední. Ani jakýkoli obsah posudků, přiložených k odvolání, neopravňuje žalobce postupovat v rozporu se stavebním zákonem. Posudek, zpracovaný Ing. Jaroslavem Matějčkem, byl zpracován až po první kontrolní prohlídce, přičemž měl být vypracován na základě kontrolních prohlídek, provedených ve dnech 1. a 14. 2. 2014, přičemž není v posudku zaznamenán stav odděleně pro tyto dny. Posudek Ing. Jiřího Melicha ze dne 22. 3. 2014 nebyl vzhledem k datu jeho vypracování podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu, ani pro rozhodnutí žalovaného odvolacího správního úřadu. Tvrzení žalobce o neoprávněném vstupu cizích osob do stavby žalobce je pak pro danou projednávanou věc zcela irrelevantní.

Pokud žalobce v podané žalobě namítá, že správní úřady nedostatečně vymezily předmět řízení, pak se žalovaný domnívá, že po celou dobu byla jako předmět řízení jednoznačně určena stavba č. popisné 935 v katastrálním území Kyje. To, že stavební úřad v protokolech uvedl slovo „odstraňování“, je zcela pochopitelné, neboť tím stavební úřad sdělil, co na stavbě probíhá, aniž by znal záměry vlastníka stavby, které před stavebním úřadem nebyly projednány. Proto nemůže předpokládat, že vlastník stavbu odstraňuje, pokud absentují její části nebo zda tyto části budou obnoveny či nahrazeny jinými. Stavebním úřadem bylo nařízeno zastavit všechny stavební práce na stavbě, protože stavební úřad neměl k dispozici žádnou projektovou dokumentaci a nemohl posoudit, kam směřují stavební záměry vlastníka.

Pokud žalobce v podané žalobě uvedl, že se správní úřady dopustily procesních pochybení, pak žalovaný konstatoval, že správní spis obsahuje protokol z průběhu místního šetření ze dne 19. 2. 2014, podepsaný oprávněnou úřední osobou, v němž je konstatováno, že stavební práce probíhají. Opravení data na tomto protokolu nelze považovat za nezákonnou manipulaci se spisem a v celém textu žaloby žalobce neuvádí ničeho o tom, že by stavební práce zastavil, což by bylo jedinou legitimní obranou proti vydanému rozhodnutí. Žalobce je i nadále přesvědčen, že provádí udržovací práce podle ustanovení § 103 stavebního zákona, což je v rozporu s vydanými rozhodnutími. K namítané neúčasti žalobce u ústního jednání žalovaný uvedl, že ústní jednání není v řízení ve věci vydání rozhodnutí stavebního úřadu povinné a pokud jde o vyjádření žalobce ze dne 18. 2. 2014, pak žalovaný i nadále trvá na tom, že skutečnosti zde uváděné nejsou vzhledem k výše uvedenému takové, aby měly vliv na stav věci.

Žalovaný poukázal na to, že součástí spisu předloženého stavebním úřadem je i rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 26. 11. 2013, jehož předmětem je umístění stavby „přístavba rodinného domu č.p. 935, Herdovská ulice Praha Kyje“, které bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 4. 2014 a řízení bylo zastaveno se zjištěním, že se stavbou již bylo započato. Definitivní zjištění, že žalobce provádí části stavby umístěné tímto rozhodnutím, bylo učiněno až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí a proto

nemohlo být v územním řízení pokračováno. Jedinou souvislostí s projednávanou věcí je to, že žalobce - zřejmě po podání odvolání proti územnímu rozhodnutí dne 17.12.2013 - zvolil jinou cestu k realizaci svého stavebního záměru, a to cestu protiprávního jednání.

Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 16. 4. 2015 jednatel žalobce odkázal na písemné vyhotovení podané žaloby. Setrval na názoru, že se jednalo o provádění nezbytných zabezpečovacích prací vzhledem ke špatnému technickému stavu nemovitosti a k tomu, že se na pozemcích pohybovaly další osoby, zřejmě bezdomovci a hrozilo tak nebezpečí ohrožení zdraví.

Zástupkyně žalovaného správního úřadu shrnula průběh skutkového stavu věci, předložila snímky předmětného domu před a po zásahu žalobce a poukázala na to, že stavební úřad ani neměl jinou možnost, než rozhodnout tak, jak učinil. V době, kdy žalobce stavbu zahájil, šlo o rodinný dům, k jehož odstranění či úpravám potřeboval žalobce provést ohlášení stavebnímu úřadu. Žalobce neprováděl údržbu (tj. konzervaci stávajícího stavu), protože odstraňoval konstrukce druhého nadzemního podlaží a prováděl na pozemku výkopové práce. Rozsah úprav nemohl z provedeného šetření na místě samém stavební úřad jakkoli dovodit. Pokud jde o nezbytné zabezpečovací práce, tyto vždy nařizuje provést stavební úřad, jedná se o řízení zahájené z moci úřední. V nyní posuzované věci šlo o zásah do stavby bez povolení stavebním úřadem.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným odvolacím správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Stavební úřad provedl dne 13. 2. 2014 kontrolní prohlídku stavby, týkající se domu č. p. 935 v Praze 9 - Kyjích, Herdovské ulici, nacházející se na pozemcích parcelních čísel 691/1 a 691/2 v katastrálním území Kyje, přičemž zjistil, že stavba je prováděna bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu nebo v rozporu s ním. Proto byl žalobce dne 14. 2. 2014 vyzván k bezodkladnému zastavení prací. Dne 19. 2. 2014 stavební úřad na místě samém zjistil, že výzvě ze dne 14. 2. 2014 vyhověno nebylo a proto téhož dne 19. 2. 2014 vydal rozhodnutí, jímž nařídil žalobci zastavit s okamžitou platností, nejpozději do deseti hodin od převzetí rozhodnutí všechny stavební práce na předmětné stavbě.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání, v němž stejně jako v podané žalobě namítal, že se jedná o provádění údržby a realizaci potřebných zajišťovacích a zabezpečovacích prací, která ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují. Zároveň uvedl, že dne 4. 11. 2013 ohlásil stavebnímu úřadu provedení terénních úprav a udrzovacích prací a poukázal na to, že stavební úřad nevzal v potaz jeho vyjádření ze dne 18. 2. 2014, v němž se uvádí, že se odvolatel pozdě dozvěděl o doručení výzvy ve věci ústního jednání a popsal dosavadní historii svého vlastnictví k předmětné nemovitosti.

O podaném odvolání rozhodl žalovaný odvolací správní úřad žalobou napadeným rozhodnutím, jímž odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 19. 2. 2014 potvrdil se závěrem, že podle protokolů, sepsaných na místě stavby a podle fotodokumentace pořízené v těchto dnech na místě stavby se jedná o odstraňování části stavby č. p. 935 – jednoho celého podlaží a přístupového schodiště do domu. Dále se jedná o výkopové práce na pozemcích rodinného domu, jejichž rozsah nelze z fotodokumentace odhadnout. Stavební úřad ve výroku rozhodnutí uvedl, že zastavení stavebních prací bylo

nařízeno podle ustanovení § 134 odstavec 4 stavebního zákona a žalovaný odvolací správní úřad neshledal žádnou z odvolacích námitek důvodnou.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě podle ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s. ř. s. - a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Věc soud posoudil takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí, jímž mu bylo pravomocně nařízeno zastavit s okamžitou platností všechny stavební práce na stavbě č. p. 935 v Herdovské ulici v Praze 9 – Kyjích, na pozemcích parcelních čísel 691/1 a 691/2, vše v katastrálním území Kyje, neboť stavební úřad zjistil, že uvedená stavba je odstraňována bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaných stavebním zákonem.

Městský soud v Praze neshledal podanou žalobu důvodnou.

Žalobce v prvním žalobním bodě namítal, že správní úřady nesprávně vyhodnotily skutkové okolnosti případu, když v rámci své komunikace se stavebním úřadem opakovaně tvrdil a dokládal, že stavebně technický stav rodinného domu č. p. 935 je velice špatný a že vyžaduje bezodkladné provedení odpovídajícího zásahu. Žalobce poukazoval na značné konstrukční nedostatky, kvůli nimž reálně hrozilo zborcení stavby či její části. Za takového stavu by ponechání stavby bez provedení nezbytných zajišťovacích a zabezpečovacích prací s vysokou pravděpodobností vedlo ke vzniku újmy na majetku či životě a zdraví osob.

Z obsahu spisového materiálu, zejména z protokolů o provedené kontrolní prohlídce stavby a z pořízené fotodokumentace, je zřejmé, že se o provádění nezbytných udržovacích prací nejedná. Z průběhu prováděných činností, zejména z nesporného zjištění, že došlo k odstranění celé části stavby, je patrné, že žalobce převážnou část druhého nadzemního podlaží domu již odstranil. Pokud by žalobce skutečně prováděl nezbytné udržovací práce, jak v podané žalobě mylně dovozuje, bylo na něm, aby kontaktoval stavební úřad, řešil otázku žádosti o vydání stavebního povolení či provedl ohlášení stavebnímu úřadu, případně podal podnět k zahájení řízení ve věci nařízení nezbytných udržovacích prací. Nic takového však žalobce neučinil, jednal zcela svévolně a bez jakékoli ingerence stavebního úřadu provedl odstranění části stavby a v provádění prací pokračoval i přesto, že byl stavebním úřadem upozorněn na skutečnost, že činí v rozporu se zákonem.

Institut stavebního dozoru podle ustanovení § 132 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon), nahradil dosavadní institut státního stavebního dohledu. Stavební dozor vykonávají přímo stavební úřady namísto dosavadních „oprávněných fyzických osob“ jako orgánů státního stavebního dohledu. Stavebním úřadům se svěřují významné nástroje (prostředky), kterými mohou ve veřejném zájmu přímo i nepřímo zasahovat do práv fyzických i právnických osob. Je to především oprávnění provádět kontrolní prohlídky stavby, nařizovat neodkladné odstranění stavby a nutné zabezpečovací práce na stavbě, nařizovat nezbytné úpravy na stavbě nebo stavebním pozemku, nařizovat provedení udržovacích prací a ukládat opatření na sousedním pozemku nebo stavbě.

Úkolem stavebních úřadů je vykonávat soustavný dozor nad zajišťováním ochrany veřejných zájmů, ochrany práv a oprávněných zájmů právnických a fyzických osob a nad plněním povinností, které vyplývají z tohoto zákona a z dalších právních předpisů vydaných k jeho provedení. Jde především o prováděcí vyhlášky ke stavebnímu zákonu - viz přehled souvisejících předpisů k tomuto ustanovení.

Stavební úřad je oprávněn provádět ve veřejném zájmu kontrolní prohlídky stavby. Jde o „univerzální“ prostředek stavebního úřadu k plnění jeho úkolů v oblasti výkonu stavebního dozoru, jak je zřejmé z ustanovení § 133 odstavec 1 zákona, kdy kontrolní prohlídka stavby (její provedení) je nezbytným prostředkem pro řadu dalších (navazujících) základních opatření stavebního úřadu v této oblasti.

Podle ustanovení § 128 stavebního zákona je vlastník stavby povinen ohlásit stavebnímu úřadu záměr odstranit stavbu, s výjimkou staveb uvedených v ustanovení § 103, nejde-li o stavbu podle ustanovení § 103 odstavec 1 písm. e/, bodů 4 až 8 nebo stavbu, v níž je obsažen azbest.

Ohlášení obsahuje základní údaje o stavbě, předpokládaný termín započetí a ukončení prací, způsob odstranění stavby, identifikaci sousedních pozemků nezbytných k provedení bouracích prací, statistické ukazatele u budov obsahujících byty. Jde-li o stavby, které vyžadují stavební povolení nebo ohlášení, připojí k ohlášení dokumentaci bouracích prací, závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů ke způsobu odstranění vyžadovaná zvláštními právními předpisy, vyjádření dotčených vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury; doklad prokazující vlastnické právo ke stavbě připojí, nelze-li vlastnické právo ověřit v katastru nemovitostí dálkovým přístupem. Dokumentace bouracích prací, která obsahuje situaci odstraňované stavby, její stručný popis, organizaci bouracích prací, informaci o dodržení požadavků dotčených orgánů, se předkládá ve dvojím vyhotovení, a není-li obecní úřad v místě stavby stavebním úřadem, vyjma staveb v působnosti vojenských a jiných stavebních úřadů, předkládá se trojmo. Ohlášení záměru odstranit stavbu se podává u stavebního úřadu, který stavbu povolil; zanikl-li, podává se u stavebního úřadu, který by byl příslušný k povolení.

Je-li ohlášení úplné, záměr se nedotýká práv třetích osob nebo není třeba stanovit podmínky pro odstranění stavby nebo podmínky k zajištění ochrany veřejných zájmů, stavební úřad vydá souhlas s odstraněním stavby do třiceti dnů ode dne podání ohlášení. Souhlas obsahuje identifikační údaje o vlastníkovi, údaje o místu a účelu stavby a způsob provedení bouracích prací. Souhlas nabývá právních účinků dnem doručení vlastníkovi. Souhlas se doručí dotčeným orgánům a vlastníkovi. Vlastníkovi se doručí spolu s ověřenou dokumentací bouracích prací. Souhlas lze přezkoumat v přezkumném řízení, které lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků.

Dojde-li stavební úřad k závěru, že ohlášení není úplné nebo nejsou splněny podmínky pro vydání souhlasu, rozhodne usnesením, že ohlášený záměr odstranit stavbu projedná v řízení; toto usnesení se oznamuje pouze stavebníkovi; proti tomuto usnesení se nelze odvolat. Podané ohlášení se považuje za žádost o povolení odstranění stavby, řízení je zahájeno dnem podání ohlášení. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet od právní moci usnesení podle věty první. Pokud je to pro posouzení odstranění stavby nezbytné, vyzve stavební úřad současně vlastníka k doplnění žádosti o další podklady. Bude-li vlastníkem

stavby v uvedených případech podána přímo žádost o povolení odstranění, usnesení se nevydává.

Vlastník stavby je povinen zajistit, aby odstranění stavby bylo provedeno stavebním podnikatelem. Stavbu, která k uskutečnění nevyžaduje stavební povolení, může její vlastník odstranit svépomocí, pokud zajistí provádění stavebního dozoru. U staveb, v nichž je obsažen azbest, zajistí provádění dozoru osobou, která má oprávnění pro odborné vedení provádění stavby podle zvláštního právního předpisu. Povinnosti vlastníka odstraňované stavby, stanovené zvláštními právními předpisy, nejsou dotčeny.

Z uvedeného vyplývá, že i odstraňování části staveb podléhá ingerenci stavebního úřadu a měl-li tedy žalobce – ať již byly důvody jakékoli – v úmyslu provádět takové činnosti, bylo na něm, aby podle výše uvedených ustanovení stavebního zákona postupoval.

Ze soustředěné dokumentace správních úřadů je zřejmé, že objekt domu nebyl nejnovější, nicméně ani z této dokumentace, ani z podané žaloby nijak nevyplývá důvodnost žalobního tvrzení o tom, že stav byl natolik havarijní a vyžadoval neodkladný zásah.

Pokud žalobce předložil na podporu svých tvrzení znalecký posudek č. 61/2961/2014 znalce Jiřího Melicha, pak soud k závěrům či obsahu tohoto posudku při rozhodování o důvodnosti podané žaloby přihlídnout nemohl, neboť posudek byl zpracován až po ukončení správního řízení. Jak již bylo výše uvedeno, soud při přezkoumání rozhodnutí správního úřadu vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí a proto nemohl spravedlivě požadovat ani po žalovaném odvolacím správním úřadu, aby se s jeho závěry vypořádal v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Z tohoto důvodu soud neshledal důvody pro to, aby správními úřady provedené dokazování tímto důkazem dále doplňoval (ustanovení § 52 odstavec 1 s. ř. s.).

Ze všech výše uvedených důvodů tedy Městský soud v Praze po posouzení žaloby a podrobení přezkumu veškerých žalobních bodů neshledal žádný důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a nezjistil žádné vady rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení, které by nad rámec žalobních bodů odůvodnily zrušení rozhodnutí. Na základě toho soud žalobu podle ustanovení § 78 odstavec 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odstavec 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému správnímu úřadu pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. dubna 2015

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu